ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 26. marca 2009 *

Vo veci C-113/07 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora, podané 23. februára 2007,

SELEX Sistemi Integrati SpA, so sídlom v Ríme (Taliansko), v zastúpení: F. Sciaudone, R. Sciaudone a D. Fioretti, avvocati,

žalobkyňa,

ďalší účastníci konania:

Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: V. Di Bucci a F. Amato, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

* Jazyk konania: taliančina.

Európska organizácia pre bezpečnosť letovej prevádzky (Eurocontrol), v zastúpení: F. Montag a T. Wessely, Rechtsanwälte,

vedľajší účastníci konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia K. Schiemann, P. Kūris (spravodajca), L. Bay Larsen a C. Toader,

generálna advokátka: V. Trstenjak,
tajomník: L. Hewlett, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 8. mája 2008,

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 3. júla 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Svojím odvolaním SELEX Sistemi Integrati SpA (ďalej len „Selex“) požaduje zrušenie rozsudku Súdu prvého stupňa Európskych spoločenstiev z 12. decembra 2006, Selex Sistemi Integrati/Komisia (T-155/04, Zb. s. II-4797, ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým tento súd zamietol návrh na zrušenie resp. zmenu rozhodnutia Komisie Európskych spoločenstiev z 12. februára 2004, ktorým sa zamieta sťažnosť žalobkyne týkajúca sa údajného porušenia ustanovení Zmluvy ES v oblasti hospodárskej súťaže zo strany Európskej organizácie pre bezpečnosť letovej prevádzky (Eurocontrol) (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

I — Okolnosti predchádzajúce sporu

2 Selex pôsobí od roku 1961 v oblasti systémov riadenia letovej prevádzky. Dňa 28. októbra 1997 podala Komisii sťažnosť podľa článku 3 ods. 2 nariadenia Rady č. 17 zo 6. februára 1962, prvého nariadenia implementujúceho články [81] a [82] Zmluvy (Ú. v. ES, 13, 1962, s. 204; Mim. vyd. 08/001, s. 3), ktorou poukázala na zneužitie dominantného postavenia a skreslenie hospodárskej súťaže, za ktoré by mal byť zodpovedný Eurocontrol.

3 Z uvedenej sťažnosti vyplýva, že režim práv duševného vlastníctva týkajúci sa zmlúv o vývoji a obstarávaní prototypov nových systémov a zariadení určených na uplatnenie v oblasti správy leteckej dopravy uzavretých Eurocontrolom je takej povahy, že môže vytvárať skutočné monopoly v rámci výroby systémov, ktoré sú následne predmetom normalizácie prostredníctvom Eurocontrolu. V tejto sťažnosti sa uvádza, že táto situácia je o to závažnejšia, že Eurocontrol nedodržal zásady transparentnosti, otvorenosti a zákazu diskriminácie v rámci obstarávania týchto prototypov. V tejto

sťažnosti sa okrem iného uvádza, že z dôvodu činnosti pomoci vnútroštátnym správnym orgánom, ktorú Eurocontrol vykonával na požiadanie, boli podniky, ktoré dodávajú prototypy, v rámci verejných obstarávaní organizovaných vnútroštátnymi orgánmi s cieľom získať zariadenia oproti svojim konkurentom v osobitne výhodnej situácii.

4 Komisia sporným rozhodnutím sťažnosť zamietla. Po tom, ako uviedla, že pravidlá hospodárskej súťaže Spoločenstva sa v zásade uplatňujú na medzinárodné organizácie za podmienky, že uvedené činnosti možno označiť za hospodárske činnosti, najprv potvrdila, že činnosti, ktoré boli predmetom sťažnosti, nie sú takej povahy, takže Eurocontrol nemožno považovať za podnik v zmysle článku 82 ES a že v každom prípade, tieto činnosti nie sú v rozpore s ustanoveniami tohto článku. Komisia ďalej upresnila, že činnosti v oblasti právnej úpravy, normalizácie a schvaľovania, ktoré vykonáva Eurocontrol, nepredstavujú „činnosti podniku“, že nebolo preukázané nijaké porušenie súťažných pravidiel týkajúcich sa činností tejto organizácie spojených so obstarávaním prototypov a správou práv duševného vlastníctva, a napokon že činnosti pomoci vnútroštátnym správnym orgánom nemali hospodársku povahu.

II — Konanie na Súde prvého stupňa a napadnutý rozsudok

A — *Konanie na Súde prvého stupňa*

5 Selex návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 23. apríla 2004 podala žalobu smerujúcu k zrušeniu resp. zmene sporného rozhodnutia.

6 Podľa článku 116 ods. 6 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa bol uznesením z 25. októbra 2004 povolený vstup Eurocontrolu do konania ako vedľajšieho účastníka na podporu návrhov Komisie, pričom Eurocontrol predložil svoje pripomienky v priebehu ústnej časti konania.

7 Dňa 5. apríla 2005 bol Eurocontrol v zmysle článku 64 toho istého rokovacieho poriadku vyzvaný na predloženie vyjadrenia vedľajšieho účastníka konania. Dňa 4. mája 2005 mu bolo okrem toho umožnené získať kópie procesných dokumentov.

8 V nadväznosti na návrh žalobkyne smerujúci k tomu, aby bola žalovaná vyzvaná, aby v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania predložila najmä list z 3. novembra 1998, ktorým vyzvala Eurocontrol na predloženie jeho pripomienok k sťažnosti (ďalej len „list z 3. novembra 1998“), Komisia uvedený list predložila a uviedla, že nemá k dispozícii iné užitočné dokumenty. Žalobkyňa teda návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 27. apríla 2005 jednak podala návrh na nariadenie vykonania dokazovania, ktorého premetom bolo vypočutie svedkov a predloženie dokumentov zo strany Komisie, a jednak predložila nové dôvody.

B — *Napadnutý rozsudok*

9 Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom žalobu zamietol.

10 Súd prvého stupňa najprv v bodoch 28 a 29 napadnutého rozsudku vyhlásil, že návrh spoločnosti Selex smerujúci k zmene sporného rozhodnutia je neprípustný. V bodoch 33 až 40 tohto rozsudku vyhlásil, že na základe článku 48 ods. 2 prvého pododseku Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa sú neprípustné aj nové dôvody, ktoré predložila Selex, pričom v tejto súvislosti zamietol jej tvrdenie, podľa ktorého list

z 3. novembra 1998 predstavuje nový dôkaz, ktorý údajne vyšiel najavo až v priebehu konania prostredníctvom listu riaditeľa Eurocontrolu z 2. júla 1999 pripojeného k vyjadreniu k žalobe.

11 Súd prvého stupňa okrem toho v bodoch 41 až 44 napadnutého rozsudku vyhlásil, že dôvody, ktoré predložil Eurocontrol a ktorými sa domáhal určenia, že pravidlá Európskej únie sa na neho nevzťahujú z dôvodu imunity, ktorú má na základe medzinárodného práva verejného, sú neprípustné z dôvodu, že na základe článku 40 štvrtého odseku štatútu Súdneho dvora uplatniteľného na Súd prvého stupňa a článku 116 ods. 3 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa vedľajší účastník konania nemôže predložiť tento návrh, ktorý nepredložila Komisia.

12 Vo veci samej Súd prvého stupňa ďalej zamietol tri žalobné dôvody, ktoré predložila Selex, založené na nesprávnom posúdení uplatniteľnosti ustanovení Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže na Eurocontrol, zjavne nesprávnom posúdení existencie porušenia ustanovení Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže a porušení podstatných formálnych náležitostí, a to z dôvodov uvedených nižšie.

13 Na úvod sa Súd prvého stupňa vyslovil za zrušenie sporného rozhodnutia, pričom sa domnieval, že prvé dva žalobné návrhy žalobkyne sú neprípustné. V tejto súvislosti v bodoch 47 až 49 napadnutého rozsudku uviedol, že jednak „ak je výrok rozhodnutia Komisie založený na viacerých pilieroch odôvodnenia, z ktorých každý samostatne by postačoval na odôvodnenie výroku, je potrebné zrušiť tento akt v zásade len vtedy, ak by bol každý z týchto pilierov nezákonný“ a jednak že sporné rozhodnutie bolo založené na dvoch tvrdeniach, a síce že Eurocontrol nie je podnikom a že spochybnené správanie nebolo v rozpore s článkom 82 ES.

14 Pri skúmaní prvého žalobného dôvodu Súd prvého stupňa v bodoch 50 až 55 napadnutého rozsudku poukázal na judikatúru Súdneho dvora týkajúcu sa pojmov podnik a hospodárska činnosť a vyvrátil argumentáciu Komisie, ktorá odkazujúc na rozsudok Súdneho dvora z 19. januára 1994, SAT Fluggesellschaft (C-364/92, Zb. s. I-43) tvrdila, že Eurocontrol nemôže byť v nijakom prípade považovaný za

podnik v zmysle súťažného práva Spoločenstva. V tomto rozsudku totiž uviedol, že ustanovenia Zmluvy v tejto oblasti sa uplatňujú na činnosti organizácie, ktoré možno oddeliť od tých činností, ktoré táto organizácia vykonáva ako orgán verejnej moci, pričom rôzne činnosti subjektu je nutné skúmať samostatne a že vzhľadom na to sa v tomto rozsudku nevylučuje, aby bol Eurocontrol v súvislosti s ostatnými činnosťami uvedenými v tomto rozsudku označený za podnik v zmysle článku 82 ES.

15 Súd prvého stupňa preto v rámci preskúmania tohto žalobného dôvodu rozlišoval rôzne činnosti, o ktoré ide v prejednávanej veci, a to činnosť v oblasti technickej normalizácie, činnosť v oblasti výskumu a rozvoja a činnosť v oblasti pomoci vnútroštátnym správnym orgánom.

16 Pokiaľ ide po prvé o činnosť v oblasti technickej normalizácie, Súd prvého stupňa sa v bodoch 59 až 62 napadnutého rozsudku domnieval, že zatiaľ čo prijímanie noriem zo strany rady Eurocontrolu patrí do legislatívnej oblasti, a teda medzi verejnoprávne úlohy tejto organizácie, príprava resp. vyhotovovanie technických noriem môže pozostávať z riadiacej úlohy v oblasti vzdušného priestoru a z rozvoja letovej bezpečnosti, napriek tomu ju však nemožno kvalifikovať ako hospodársku činnosť, keďže žalobkyňa nepreukázala, že táto činnosť pozostáva z ponuky tovarov a služieb na danom trhu.

17 V tomto kontexte bola v bodoch 63 až 68 napadnutého rozsudku vyvrátená argumentácia žalobkyne, podľa ktorej jednak hospodársku povahu činnosti v oblasti technickej normalizácie možno vyvodiť z hospodárskej povahy obstarávania prototypov a jednak riešenie uvedené v rozsudku Súdu prvého stupňa zo 4. marca 2003, FENIN/Komisia (T-319/99, Zb. s. II-357) nie je možné uplatniť v prejednávanej veci. Súd prvého stupňa pri citovaní uvedeného rozsudku v podstate uviedol, že hospodárska resp. nehospodárska povaha nákupnej činnosti závisí od následného použitia získaného výrobku, takže v prejednávanom prípade z nehospodárskej povahy činnosti v oblasti technickej normalizácie vyplýva nehospodárska povaha obstarávania prototypov vykonávaného v rámci tejto činnosti.

18 Pokiaľ ide po druhé o činnosť v oblasti výskumu a rozvoja, Súd prvého stupňa v bode 74 napadnutého rozsudku najprv uviedol, že tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého hospodársku povahu tejto činnosti Komisia nespochybnila, nevychádza zo sporného rozhodnutia. Ďalej sa v bodoch 75 až 77 napadnutého rozsudku domnieval, že obstarávanie prototypov v tomto rámci a správa práv duševného vlastníctva neboli takého charakteru, aby bolo možné tejto činnosti priznať hospodársku povahu, keďže uvedené obstarávanie neobsahuje ponuku tovarov a služieb na danom trhu. Súd prvého stupňa v tejto súvislosti uviedol, že uvedená činnosť pozostáva z poskytovania verejných subvencií podnikom predmetného odvetvia a z obstarávania vlastníctva prototypov a vlastníckych práv vyplývajúcich zo subvenciovaných výskumov, aby sa výsledky týchto výskumov bezodplatne poskytli predmetnému odvetviu, pričom sa domnieval, že ide o „vedľajšiu činnosť k podpore technického vývoja, patriacu do rámca všeobecného cieľa úlohy Eurocontrolu, ktorá nie je uskutočňovaná vo vlastnom záujme organizácie, ktorý by bol oddeliteľný od uvedeného cieľa“.

19 Pokiaľ ide po tretie o činnosť pomoci vnútroštátnym správnym orgánom, Súd prvého stupňa sa naproti tomu v bode 86 napadnutého rozsudku domnieval, že túto činnosť možno oddeliť od úlohy správy vzdušného priestoru a rozvoja letovej bezpečnosti prostredníctvom Eurocontrolu z toho dôvodu, že má veľmi nepriamy vzťah s bezpečnosťou letovej prevádzky, pričom v tejto súvislosti uviedol, že pomoc zo strany Eurocontrolu sa vzťahuje len na technické špecifikácie v prípade uskutočnenia konaní verejného obstarávania, vykonáva sa len na požiadanie vnútroštátnych správnych orgánov a že preto vôbec nejde o činnosť, ktorá by bola podstatná či nevyhnutná na zaručenie bezpečnosti letovej prevádzky.

20 Okrem toho sa Súd prvého stupňa v bode 87 napadnutého rozsudku v súvislosti s touto činnosťou v oblasti pomoci vnútroštátnym správnym orgánom domnieval, že ide o ponuku služieb na trhu poradenstva, na ktorom by rovnako dobre mohli pôsobiť aj súkromné podniky špecializujúce sa na túto oblasť. V tomto kontexte Súd prvého stupňa v bodoch 88 až 91 tohto rozsudku uviedol, že skutočnosť, že určitá činnosť môže byť vykonávaná súkromným podnikom, predstavuje doplňujúci dôkaz umožňujúci označiť dotknutú činnosť za činnosť podniku, že okolnosť, že činnosti sú bežne zverované verejným orgánom, nemôže nevyhnutne ovplyvniť hospodársku povahu týchto činností, že skutočnosť, že uvedená činnosť v oblasti pomoci nie sú odmeňované, môže byť dôkazom o existencii nehospodárskej činnosti, ktorý však sám osebe nie je

rozhodujúci, takisto ako skutočnosť, táto činnosť je vyvíjaná na účely splnenia cieľa vo všeobecnom záujme. Súd prvého stupňa sa preto domnieval, že táto činnosť predstavuje hospodársku činnosť, a teda že Eurocontrol je pri jej výkone podnikom v zmysle článku 82 ES.

21 Súd prvého stupňa preto po tom, ako vo vzťahu k tejto činnosti preskúmal druhý žalobný dôvod uvádzaný žalobkyňou, tento žalobný dôvod zamietol, pričom v najprv v bode 104 napadnutého rozsudku uviedol, že výlučne vnútroštátne správne orgány majú právomoc rozhodnúť o uzavretí zmlúv, a z tohto dôvodu zodpovedajú za dodržiavanie relevantných ustanovení týkajúcich sa postupov verejného obstarávania, pričom účasť Eurocontrolu nie je ani povinná, a dokonca ani sústavná. Ďalej v bodoch 105 až 108 tohto rozsudku uviedol, že žalobkyňa nepredložila žiadny dôkaz o definícii relevantného trhu a o dominantnom postavení, ani nepreukázal existenciu správania, ktoré by spĺňalo kritéria zneužitia takéhoto postavenia. Napokon v bodoch 111 a 112 tohto rozsudku vyvrátil tvrdenia žalobkyne, podľa ktorých tento list z 3. novembra 1998 dokazuje, že Komisia bola sama presvedčená, že Eurocontrol sa dopustil zneužitia dominantného postavenia.

22 Napokon po tom, ako v bodoch 117 až 120 a 124 až 127 napadnutého rozsudku zamietol výhrady založené na nedostatku odôvodnenia a na porušení práv na obranu, ktoré predniesla žalobkyňa v rámci tretieho žalobného dôvodu, Súd prvého stupňa v bodoch 132 a 133 tohto rozsudku zamietol aj návrhy žalobkyne na nariadenie vykonania dokazovania.

III — Návrhy účastníkov konania

23 Selex navrhuje, aby Súdny dvor:

— určil, že námietka imunity, ktorú vzniesol Eurocontrol, je neprípustná,

— zamietol návrhy na náhradu dôvodov, ktoré predložila Komisia,

— zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec Súdu prvého stupňa a

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania vynaložených v tomto konaní, ako aj trov konania vynaložených v konaní na prvom stupni.

24 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

— zamietol odvolanie v celom rozsahu, prípadne s čiastočnou náhradou dôvodov na základe rozsudku Súdu prvého stupňa a

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

25 Eurocontrol navrhuje, aby Súdny dvor:

— zamietol odvolanie a

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania, vrátane trov konania spojených s jeho vedľajším účastníctvom.

IV — O odvolaní

26 Na podporu svojho odvolania uvádza Selex štyri dôvody týkajúce sa konania na Súde prvého stupňa a dvanásť dôvodov týkajúcich sa veci samej. Dôvody týkajúce sa veci samej sú založené na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa dopustil Súd prvého stupňa, pokiaľ ide jednak o uplatniteľnosť článku 82 ES na činnosti Eurocontrolu, o ktoré ide v prejednávanej veci, teda na činnosti v oblasti pomoci vnútroštátnym správnym orgánom, technickej normalizácie, výskumu a rozvoja a jednak o porušenie tohto článku zo strany uvedenej organizácie.

27 Komisia navrhuje zamietnutie odvolania, pričom však požaduje náhradu dôvodov, na ktorých základe napadnutý rozsudok zamietol žalobné dôvody žalobkyne týkajúce sa činnosti v oblasti pomoci vnútroštátnym správnym orgánom, ako aj činnosti v oblasti technickej normalizácie.

28 Eurocontrol navrhuje takisto zamietnutie odvolania a okrem toho napadnutému rozsudku vytýka, že vyhlásil za neprípustný žalobný dôvod založený na imunite, ktorú má podľa medzinárodného práva verejného. Ďalej tvrdí, že táto imunita, ktorá vylučuje uplatnenie súťažného práva Spoločenstva na predmetné činnosti, predstavuje výnimku, ktorú má súd Spoločenstva preskúmať *ex offo a* ktorú by mal Súdny dvor považovať za dôvod zamietnutia odvolania.

A — *O dôvodoch týkajúcich sa konania na Súde prvého stupňa*

29 Štyri dôvody týkajúce sa konania na Súde prvého stupňa, ktoré uvádza Selex, sú založené na porušení článku 116 ods. 6 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa, porušení článku 48 ods. 2 tohto rokovacieho poriadku (druhý a tretí dôvod) a článku 66 ods. 1 toho istého rokovacieho poriadku.

1. O prvom dôvode založenom na porušení článku 116 ods. 6 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa

30 Týmto dôvodom Selex tvrdí, že Súd prvého stupňa tým, že Eurocontrolu dovolil preložiť jeho vyjadrenie a získať kópiu procesných dokumentov, hoci konštatoval, že jeho návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania bol podaný po uplynutí šesťtýždňovej lehoty uvedenej v článku 115 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa, porušil článok 116 ods. 6 tohto rokovacieho poriadku. Selex tvrdí, že Súd prvého stupňa nemohol použiť ustanovenia článku 64 svojho rokovacieho poriadku „aby obišiel prekluzívne lehoty ustanovené procesným právom".

31 Komisia a Eurocontrol v odpovedi tvrdia, že Súd prvého stupňa má široký manévrovací priestor pri výkone právomoci zverenej mu článkom 64 jeho rokovacieho poriadku, ktorého ustanovenia sú nezávislé od ustanovení článku, ktoré porušenie sa tvrdí a že žalobkyňa nepreukázala, že táto právomoc bola v prejednávanom prípade vykonávaná s iným cieľom než je cieľ uvedený v odseku 2 tohto článku 64 ani, s ohľadom na článok 58 Štatútu Súdneho dvora, že údajná procesná vada konkrétne poškodila jeho záujmy. Zdôrazňujú, že osobitne nebolo preukázané, že táto vada, ako aj iné údajné vady, mohla mať vplyv na výsledok konania.

32 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa článku 115 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania musí byť podaný najneskôr do šiestich týždňov od uverejnenia oznámenia o začatí konania v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo s výhradou článku 116 ods. 6 tohto rokovacieho poriadku pred rozhodnutím o začatí ústnej časti konania.

33 V článku 116 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa sa stanovuje, že ak sa vyhovie návrhu na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktorý bol podaný v lehote šiestich týždňov ustanovenej v článku 115 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, vedľajší účastník obdrží kópie všetkých procesných dokumentov, ktoré boli doručené účastníkom konania.

34 V článku 116 ods. 4 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa sa upresňuje, že v prípadoch uvedených v odseku 2 tohto článku predseda určí lehotu, počas ktorej vedľajší účastník môže predložiť svoje vyjadrenie, ktoré musí obsahovať jeho návrhy na úplnú alebo čiastočnú podporu alebo úplné či čiastočné zamietnutie návrhov niektorého z účastníkov konania, jeho dôvody a tvrdenia a prípadne označenie dôkazov, ktoré navrhuje vykonať.

35 V zmysle odseku 6 tohto článku ak je návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania podaný po uplynutí lehoty šiestich týždňov ustanovenej v článku 115 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, môže vedľajší účastník na základe správy pre pojednávanie, ktorá mu bola doručená, vyjadriť svoje pripomienky počas ústnej časti konania.

36 Z týchto ustanovení vyplýva, že procesné práva vedľajšieho účastníka konania sa líšia v závislosti od toho, či podal návrh na vstup vedľajšieho účastníka do konania pred uplynutím šesťtýždňovej lehoty stanovenej v článku 115 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa alebo po uplynutí tejto lehoty, ale pred rozhodnutím o začatí ústnej časti konania. Ak totiž vedľajší účastník konania predložil svoj návrh pred uplynutím tejto lehoty, je oprávnený zúčastniť sa tak na písomnej, ako aj ústnej časti konania, získať procesné dokumenty a predložiť vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania. Naproti tomu ak vedľajší účastník konania predložil svoj návrh po uplynutí uvedenej lehoty, je oprávnený len zúčastniť sa na ústnej časti konania, získať správu z pojednávania a predložiť na pojednávaní svoje pripomienky na základe tejto správy.

37 V prejednávanej veci z konštatovaní napadnutého rozsudku a zo spisu vyplýva, že hoci Eurocontrolu bol uznesením z 25. októbra 2004 povolený vstup do konania na Súde prvého stupňa na podporu návrhov Komisie v zmysle článku 116 ods. 6 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa a bolo mu tým povolené len predložiť svoje pripomienky v ústnej časti konania na základe správy z pojednávania, bol následne rozhodnutím z 5. apríla 2005, ktoré bolo prijaté na základe článkov 49 a 64 tohto rokovacieho poriadku, vyzvaný na predloženie vyjadrenia vedľajšieho účastníka konania. Rozhodnutím zo 4. mája 2005 sa Eurocontrolu okrem toho umožnilo získať žalobu, vyjadrenie k žalobe, repliku a dupliku. Preto sa zdá, že hoci Eurocontrol vstúpil do konania na Súde prvého stupňa po uplynutí šesťtýždňovej lehoty stanovenej v článku 115 ods. 1

uvedeného rokovacieho poriadku, bolo mu s konečnou platnosťou povolené vedľajšie účastníctvo tak v písomnej, ako aj ústnej časti konania.

38 Hoci však podľa článku 64 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa tento súd môže najmä v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania vyzvať účastníkov konania, vrátane vedľajších účastníkov konania, aby sa písomne alebo ústne vyjadrili k určitým otázkam sporu, v tomto ustanovení sa nijako neupravuje možnosť vyzvať vedľajšieho účastníka konania, ktorý vstúpil do konania po uplynutí vyššie uvedenej lehoty, aby predložil vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania a umožniť mu prístup k procesným dokumentom, pričom takéto opatrenia napokon nezodpovedajú predmetu opatrení na zabezpečenie priebehu konania, ktorý je uvedený v odseku 2 tohto článku.

39 Z toho vyplýva, že Súd prvého stupňa tým, že Eurocontrol vyzval na predloženie vyjadrenia vedľajšieho účastníka konania a tým, že mu umožnil získať procesné dokumenty, nedodržal ustanovenia článku 116 ods. 6 svojho rokovacieho poriadku a napadnutý rozsudok je preto postihnutý vadou.

40 V každom prípade na základe článku 58 Štatútu Súdneho dvora môže byť odvolanie úspešné len vtedy, ak vada konania, ktorej sa dopustil Súd prvého stupňa, poškodila záujmy žalobkyne. V prejednávanej veci však Selex nepreukázala, že by vada, na ktorú poukazuje, poškodila jej záujmy. Napokon sa vôbec nezdá, že by táto vada mohla mať akýkoľvek vplyv na výsledok konania.

41 V dôsledku toho tento dôvod nemôže obstáť.

2. O druhom a treťom dôvode založenom na porušení článku 48 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa

42 Svojím druhým dôvodom Selex tvrdí, že Súd prvého stupňa porušil článok 48 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa tým, že závažne a zjavne skreslil skutkové okolnosti, na ktorých základe rozhodol o neprípustnosti nových dôvodov, ktoré predložila Selex, založených na znení listu z 3. novembra 1998 predloženého Komisiou v priebehu konania. Súd prvého stupňa totiž údajne v bodoch 12, 35 a 38 napadnutého rozsudku skreslil obsah listu z 12. novembra 1998, ktorý Komisia zaslala žalobkyni, ktorý nijako neodkazuje na list z 3. novembra 1998 na účely toho, aby potvrdil, že žalobkyňa nemôže odôvodnene tvrdiť, že až samotné preštudovanie listu riaditeľa Eurocontrolu z 2. júla 1999 pripojeného k vyjadreniu k žalobe jej umožnilo zistiť, že list z 3. novembra 1998 nebol len bežným oznámením o zaslaní sťažnosti, ale obsahoval tiež analýzu sťažnosti podpísanú dvoma generálnymi riaditeľmi Komisie.

43 Svojím tretím dôvodom Selex Súdu prvého stupňa vytýka, že tieto nové dôvody zamietol bez toho, aby zohľadnil správanie Komisie počas správneho a súdneho konania, pričom predloženie nových dôvodov bolo dôsledkom odmietnutia zo strany Komisie lojálne predložiť všetky relevantné dokumenty, konkrétne list z 3. novembra 1998. Súd prvého stupňa tak údajne vykonal reštriktívny výklad článku 48 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.

44 Zo znenia vyššie uvedeného listu z 12. novembra 1998 však zdá sa vyplýva, že Komisia týmto listom žalobkyni oznámila, že v nadväznosti na sťažnosť a list žalobkyne z 29. septembra 1998, oddelenia Komisie vykonali preskúmanie právnych a hospodárskych aspektov uvedených v sťažnosti a že bez toho, aby tým bolo dotknuté uplatnenie pravidiel Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže, bolo nadviazané kontakty s Eurocontrolom na účely toho, aby bol vyzvaný na predloženie svojich pripomienok, pokiaľ ide o skutočnosti a závery uvedené v predmetnej sťažnosti. V tomto lise sa upresňuje, že listom podpísaným dvoma generálnymi riaditeľmi, a to generálneho riaditeľstva „Hospodárska súťaž“ a „Doprava“, Komisia upriamila pozornosť Eurocon-

trolu na určité aspekty jeho politiky normalizácie a že Eurocontrol bol osobitne vyzvaný, aby si stanovil, v spolupráci s oddeleniami Komisie, neutrálny a súdržný prístup k vzťahom s podnikmi.

45 Hoci sa v liste z 12. novembra 1998 neupresňujú dátum listu adresovaného Eurcocontrolu a kontakty, ktoré boli s ním nadviazané, takže žalobkyňa sa pri jeho čítaní nemohla dozvedieť, že ide o list z 3. novembra 1998, a hoci sa uvedený list z 12. novembra 1998 týka len činnosti v oblasti technickej normalizácie Eurocontrolu, z tohto posledného uvedeného listu v každom prípade jasne vyplýva, že Komisia po preskúmaní sťažnosti vyzvala Eurocontrol na predloženie jeho pripomienok ku všetkým v nej uvedeným skutočnostiam a listom mu oznámila niektoré skutočnosti analýzy.

46 Preto skutočnosť, že Súd prvého stupňa sa potom, čo najmä zdôraznil rôzne skutočnosti uvedené v bodoch 35 až 37 napadnutého rozsudku, domnieval, že žalobkyňa nemôže odôvodnene tvrdiť, že sa mohla dozvedieť o tom, že list, ktorý zaslala Komisia Eurocontrolu, nebol len prechodom k jej sťažnosti, ale že obsahoval aj analýzu sťažnosti podpísanú dvoma generálnymi riaditeľmi Komisie, až po prečítaní listu riaditeľa Eurocontrolu z 2. júla 1999, nie je skreslením obsahu listu z 12. novembra 1998 ani žiadnej inej skutkovej okolnosti.

47 V prípade neexistencie právnych alebo skutkových okolností uvedených počas konania teda správne Súd prvého stupňa zamietol ako neprípustné podľa článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa tvrdenia uvádzané žalobkyňou po podaní doručenom kancelárii Súdu prvého stupňa 27. apríla 2005, teda po skončení písomnej časti konania.

48 Okrem toho v prípade neexistencie takýchto okolností nemožno tvrdiť, že predloženie nových dôvodov počas konania bolo dôsledkom odmietnutia alebo opomenutia zo strany Komisie predložiť skôr listy z 2. júla 1999 a 3. novembra 1998 alebo akýkoľvek iný dokument. Tým viac nemožno vytýkať Súdu prvého stupňa, že striktne uplatnil článok 48 ods. 2 rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa, keďže procesné pravidlá sú záväznej povahy.

49 Preto je potrebné zamietnuť druhý a tretí dôvod ako celok.

3. O štvrtom dôvode, založenom na porušení článku 66 ods. 1 rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa

50 Selex tvrdí v rámci tohto štvrtého dôvodu, že Súd prvého stupňa tým, že nerozhodol uznesením, ale len napadnutým rozsudkom, pokiaľ ide o nariadenie vykonania dokazovania navrhované ňou v žalobe a v podaní z 27. apríla 2005, porušil článok 66 ods. 1 rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.

51 V tejto súvislosti postačuje pripomenúť, že toto ustanovenie vyžaduje vydanie uznesenia v prípade nariadenia vykonania dokazovania, ktoré Súd prvého stupňa považuje za potrebné, ale nie v prípade zamietnutia návrhu na nariadenie takýchto opatrení, o ktorom Súd prvého stupňa môže rozhodnúť v rozsudku, ktorým sa konanie končí (pozri v tomto zmysle uznesenie z 12. januára 2006, Entorn/Komisia, C-162/05 P, body 54 a 55).

52 Z toho vyplýva, že štvrtý a posledný dôvod, týkajúci sa konania na Súde prvého stupňa je potrebné takisto zamietnuť.

B — *O námietke imunity Eurocontrolu*

1. O neprípustnosti námietky imunity

53 Eurocontrol tvrdí, že na rozdiel posúdenia vykonaného Súdom prvého stupňa námietka imunity, ktorú uviedol, nepredstavuje nový dôvod, ktorý by menil rámec sporu a že teda bol dodržaný článok 40 štvrtý odsek Štatútu Súdneho dvora a článok 116 ods. 3 rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa. Uvádza najprv, že uviedol túto námietku už vo svojich pripomienkach z 2. júla 1999 k sťažnosti a že Komisia sama odkázala na zásadu imunity v spornom rozhodnutí. Ďalej v podstate tvrdí, že námietka imunity a diskusia k jeho postaveniu ako podnik majú ten istý cieľ a zakladajú sa na tých istých skutkových a právnych okolnostiach, pričom jeho imunita je len právny argument, ktorý sa pridáva k tým, ktoré predložila Komisia na podporu tvrdenia, že článok 82 ES sa nevzťahuje na predmetné činnosti a žalobu je potrebné zamietnuť.

54 Ako však pripomenul Súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku, vedľajší účastník konania musí na základe článku 116 ods. 3 rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa akceptovať spor v stave, v akom sa nachádza v čase jeho vstupu do konania, a návrhy obsiahnuté v jeho vyjadrení nemôžu mať na základe článku 40 štvrtého odseku Štatútu Súdneho dvora iný predmet, ako je podpora návrhov jedného z účastníkov konania. Ako vyplýva z ustálenej judikatúry, tieto ustanovenia nebránia tomu, aby vedľajší účastník konania predložil nové tvrdenia alebo tvrdenia odlišné od tých, ktoré uviedol účastník konania, ktorého podporuje, ak je jeho zámerom podpora návrhov tohto účastníka konania (pozri rozsudky z 23. februára 1961, De Gezamenlijke Steenkolenmijnen in Limburg/Haute Autorité, 30/59, Zb. s. 1, 37, a z 8. júla 1999, Chemie Linz/Komisia, C-245/92 P, Zb. s. I-4643, bod 32).

55 V tejto súvislosti, je potrebné pripomenúť na jednej strane, že návrhy Komisie na Súde prvého stupňa smerovali k zamietnutiu žaloby. Na druhej strane, sporné rozhodnutie sa v bodoch 21 až 24 vyslovilo v prospech uplatniteľnosti práva Spoločenstva na Eurocontrol a zamietlo sťažnosť z dôvodu, že v zásade činnosti, ktoré boli predmetom sťažnosti neboli hospodárskymi činnosťami, takže Eurocontrol nemožno považovať za

podnik v zmysle článku 82 ES. Tvrdenia predložené Komisiou Súdu prvého stupňa smerujúce k zamietnutiu žaloby podanej spoločnosťou Selex proti tomuto rozhodnutiu spočívali na tých istých úvahách.

56 Za týchto podmienok je potrebné konštatovať, že námietku imunity uvádzaná Eurocontrolom nemožno považovať za smerujúcu podporiť návrhy Komisie, pretože cieľom takejto námietky je v skutočnosti dosiahnuť rozhodnutie, že činnosti Eurocontrolu nepodliehajú právu Spoločenstva a že táto medzinárodná organizácia požíva najmä imunitu voči vyšetrovaniam vedeným Komisiou v oblasti hospodárskej súťaže. Ako generálna advokátka uviedla v bode 30 svojich návrhov, keby sa tejto námietke vyhovelo vyplývalo by z toho, že sporné rozhodnutie je protiprávne, čo by mohlo viesť k jeho zrušeniu, ale nie k zamietnutiu žaloby podanej Komisiou na Súd prvého stupňa.

57 Vyššie uvedené skutočnosti postačujú na odôvodnenie riešenia prijatého Súdom prvého stupňa v bode 44 napadnutého rozsudku, ktoré spočívalo v tom, že bol dôvod uvádzaný Eurocontrolom vyhlásený za neprípustný vzhľadom na článok 40 štvrtý odsek Štatútu Súdneho dvora a článok 116 ods. 3 rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.

2. O návrhoch Eurocontrolu, podľa ktorých jeho imunita predstavuje výnimku, ktorú má súd Spoločenstva skúmať *ex offo* a ktorú musí Súdny dvor uznať na účely zamietnutia odvolania

58 Eurocontrol tvrdí, že sťažnosť žalobkyne by mala byť v každom prípade zamietnutá, pretože podľa medzinárodného práva verejného jej činnosti nepodliehajú právu Spoločenstva a požívajú najmä imunitu voči vyšetrovaniam vedeným ktoroukoľvek zmluvnou stranou v oblasti hospodárskej súťaže. Zdôraznuje, že Európske spoločenstvo a ona sama sú obe medzinárodnými organizáciami, ktorých členmi sú čiastočne odlišné štáty a ktoré vykonávajú činnosť v rámci dvoch autonómnych a odlišných

právnych poriadkov, takže podľa všeobecnej zásady *par in parem non habet imperium* Európske spoločenstvo nemôže Eurocontrol podriadiť svojim vlastným pravidlám.

59 Spoločenstvo, ktoré schválilo protokol o pristúpení k Eurocontrolu rozhodnutím Rady 2004/636/ES z 29. apríla 2004 o uzatvorení Európskym spoločenstvom Protokolu o pristúpení Európskeho spoločenstva k Európskej organizácii pre bezpečnosť leteckej dopravy (Ú. v. EÚ L 304, s. 209; Mim. vyd. 07/008, s. 330) a ktoré sa dohodlo s ostatnými zmluvnými stranami uplatňovať dočasne články 1 až 7 tohto protokolu o pristúpení, by sa malo podľa všeobecnej zásady dobrej viery uznávanej článkom 18 Viedenského dohovoru z 23. mája 1969 o zmluvnom práve zdržať akéhokoľvek aktu, ktorý by mohol pozbaviť medzinárodný dohovor Eurocontrol o spolupráci v oblasti bezpečnosti letovej prevádzky podpísaný v Bruseli 13. decembra 1960 v znení ďalších zmien a doplnení a v úplnom znení protokolu z 27. júna 1997 (ďalej len „dohovor o bezpečnosti letovej prevádzky“) jeho predmetu a cieľa. Spoločenstvo môže okrem toho vykonávať svoje právomoci len v hraniciach stanovených medzinárodným právom verejným.

60 Ten istý záver vyplýva z obyčajovej normy medzinárodného práva verejného, stanovujúcej imunitu medzivládnych organizácií, ktorá ho chráni absolútnym spôsobom a chráni prinajmenšom činnosti, o ktoré ide v tejto veci, keďže tieto činnosti predstavujú podstatné prvky inštitucionálnych cieľov Eurocontrolu a každopádne nie akty obchodnej povahy. Zdôrazňuje, že keby Spoločenstvo malo právo začať vyšetrovanie v oblasti hospodárskej súťaže, pokiaľ ide o výkon verejných funkcií Eurocontrolu, mohlo by v skutočnosti jednostranne určovať spôsob, akým Eurocontrol vykonáva svoje inštitucionálne činnosti, obchádzať zásady stanovené v dohovore o bezpečnosti letovej prevádzky v oblasti rozhodovania a porušili by sa tým práva iných zmluvných strán.

61 Eurocontrol tvrdí, že takto podaná otázka jeho imunity patrí do tej istej kategórie ako základné otázky verejného poriadku, ktoré musia byť skúmané *ex offo* súdom Spoločenstva. Na pojednávaní výslovne prezentoval túto otázku z hľadiska nedostatku právomoci Komisie rozhodnúť vo veci samej o opatreniach navrhovaných žalobkyňou.

62 V tejto súvislosti, je potrebné pripomenúť, že v už citovanom rozsudku SAT Fluggesellschaft Súdny dvor vyhlásil, že je príslušný na rozhodovanie o výklade ustanovení Zmluvy na základe článku 234 ES vo veci sporu na vnútroštátnom súde medzi súkromnou spoločnosťou a Eurocontrolom, ktorý sa týkal najmä uplatnenia pravidiel Spoločenstva v oblasti hospodárskej súťaže. V tomto rozsudku Súdny dvor rozhodol, že otázka, či pravidlá práva Spoločenstva môžu byť uplatňované voči Eurocontrolu sa týka podstaty veci samej a nemá vplyv na právomoc Súdneho dvora.

63 Keďže Komisia bola poverená na základe článku 211 ES dbať na uplatňovanie ustanovení Zmluvy, takisto v rámci svojich právomocí skúmala sťažnosť spoločnosti Selex a zamietla ju domnievajúc sa, že článok 82 ES sa nevzťahoval na Eurocontrol.

64 Za týchto podmienok sa Súdny dvor domnieva, že nie je potrebné skúmať *ex offo* návrhy Eurocontrolu týkajúce sa jeho imunity.

C — *O dôvodoch týkajúcich sa podstaty veci samej*

65 Selex uvádza, pokiaľ ide o podstatu veci samej, súbor dôvodov založených na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa dopustil Súd prvého stupňa, pokiaľ ide o uplatniteľnosť článku 82 ES na predmetné činnosti Eurocontrolu, teda na činnosti v oblasti pomoci vnútroštátnym správnym orgánom, technickej normalizácie, výskumu a rozvoja alebo pokiaľ ide o porušenie tohto článku. Komisia navrhuje zamietnutie odvolania, pričom však požaduje náhradu dôvodov napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o prvé dve činnosti.

1. O dôvodoch týkajúcich sa uplatniteľnosti článku 82 ES na činnosť asistencie vnútroštátnym správnym orgánom a porušenia tohto článku

66 Selex uvádza, pokiaľ ide o činnosť asistencie vnútroštátnym správnym orgánom vykonávanú Eurocontrolom, päť dôvodov na podporu svojho odvolania, ktoré sú založené po prvé na skreslenie obsahu sporného rozhodnutia, po druhé a po tretie na rozporuplnosti odôvodnenia, po štvrté na porušení judikatúry Spoločenstva týkajúcej sa hraníc súdnej kontroly a po piate zjavne nesprávneho posúdenia, pokiaľ ide o porušenie článku 82 ES. Komisia, domnievajúc sa, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že považoval túto činnosť za hospodársku činnosť, navrhuje v prvom rade náhradu dôvodov napadnutého rozsudku, čím by nebolo potrebné preskúmanie odvolacích dôvodov a navrhuje subsidiárne zamietnuť uvedené dôvody.

67 Je potrebné konštatovať, že existencia takéhoto nesprávneho právneho posúdenia by spôsobila bezpredmetnosť samotného predpokladu, na ktorom sa zakladajú úvahy napadnutého rozsudku, uvedené v rámci vyššie uvedených piatich odvolacích dôvodov. V takom prípade by uvedené úvahy nemali žiadne opodstatnenie a uvedených päť dôvodov by tak bolo bezpredmetných.

68 Za týchto podmienok sa Súdny dvor nemôže vyjadriť k piatim vyššie uvedeným dôvodom takým spôsobom, že by nezohľadnil prípadnú chybnú povahu odôvodnenia, podľa ktorého sa Súd prvého stupňa domnieval, že asistenčná činnosť vnútroštátnym správnym orgánom, vykonávaná Eurocontrolom, musí byť považovaná za hospodársku činnosť.

69 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že ako uviedol Súd prvého stupňa v bode 87 napadnutého rozsudku, hospodárskou činnosťou je akákoľvek činnosť pozostávajúca z ponúkania tovarov alebo služieb na danom trhu (rozsudky zo 16. júna 1987, Komisia/Taliansko, 118/85, Zb. s. 2599, bod 7; z 12. septembra 2000, Pavlov a i., C-180/98 až C-184/98, Zb. s. I-6451, bod 75, ako aj z 1. júla 2008, MOTOE, C-49/07, Zb. s. I-4863, bod 22).

70 Je potrebné takisto pripomenúť, že podľa judikatúry Súdneho dvora činnosti, ktoré sa viažu na výkon výsadných práv verejnej moci, nemajú hospodársku povahu odôvodňujúcu uplatnenie pravidiel Zmluvy v oblasti hospodárskej súťaže (pozri v tomto zmysle rozsudky z 11. júla 1985, Komisia/Nemecko, 107/84, Zb. s. 2655, body 14 a 15; SAT Fluggesellschaft, už citovaný, bod 30, ako aj MOTOE, už citovaný, bod 24).

71 V už citovanom rozsudku SAT Fluggesellschaft Súdny dvor bez toho, aby sa osobitne vyjadril k asistenčnej činnosti poskytovanej vnútroštátnym správnym orgánom, vykonávanej Eurocontrolom, rozhodol v bode 30, že činnosti Eurocontrolu brané ako celok sa svojou povahou, svojím predmetom a pravidlami, ktorým podliehajú, viažu na výkon právomocí týkajúcich sa kontroly a poriadku vo vzdušnom priestore, ktoré sú typickými právomocami verejnej moci a nemajú hospodársku povahu. V dôsledku toho Súdny dvor správne rozhodol, že články 86 a 90 Zmluvy (teraz články 82 ES a 86 ES) sa majú vykladať v tom zmysle, že medzinárodná organizácia ako Eurocontrol nepredstavuje podnik v zmysle týchto článkov.

72 Na rozdiel od toho, čo tvrdí Selex, tento záver platí takisto pre asistenčnú činnosť, ktorú Eurocontrol poskytuje vnútroštátnym správnym orgánom, keď o to požiadajú, pri príležitosti nimi realizovaného verejného obstarávania na obstaranie najmä systémov a zariadení v oblasti správy leteckej dopravy.

73 Z článku 1 dohovoru o bezpečnosti letovej prevádzky totiž vyplýva, že Eurocontrol má za cieľ na účely dosiahnutia harmonizácie a integrácie v záujme vytvorenia jednotného európskeho systému riadenia letovej prevádzky posilniť spoluprácu medzi zmluvnými stranami a rozvinúť spoločné činnosti v oblasti letovej prevádzky, ktoré by zabezpečovali maximálnu voľnosť pre všetkých užívateľov vzdušného priestoru s ohľadom na potreby obrany a v súlade s požadovanou úrovňou bezpečnosti.

74 Na tento účel má Eurocontrol podľa uvedeného článku 1 písm. e), f) a h) okrem toho za úlohu prijať a aplikovať normy a spoločné štandardy, harmonizovať predpisy v oblasti letovej prevádzkovej služby a podporovať spoločné obstarávanie systémov a zariadení letovej prevádzky.

75 V článku 2 ods. 2 písm. a) dohovoru o bezpečnosti letovej prevádzky sa stanovuje, že Eurocontrol môže na žiadosť jednej alebo viacerých zmluvných strán na základe jednej alebo viacerých osobitných dohôd uzavretých medzi ním a dotknutými zmluvnými stranami pomôcť týmto stranám pri plánovaní a zabezpečení systémov a služieb pre bezpečnosť letovej prevádzky.

76 Z dohovoru o bezpečnosti letovej prevádzky je možné vyvodiť, že táto činnosť v oblasti pomoci je jedným z nástrojov spolupráce zverených týmto dohovorom Eurocontrolu a priamo sa podieľa na realizácii cieľa technickej harmonizácie a integrácie v oblasti letovej prevádzky, ktorý je sledovaný na účely prispenia k udržaniu a zlepšeniu bezpečnosti letovej prevádzky. Keďže má najmä formu otvorenej pomoci vnútroštátnym správnym orgánom pri vykonávaní verejných obstarávaní na účely získania zariadení alebo systémov riadenia letovej prevádzky, uvedená činnosť má za cieľ zahrnúť do dokumentácie týkajúcej sa týchto konaní v oblasti obstarávania spoločné technické štandardy a špecifikácie vypracované a prijaté Eurocontrolom na účely uskutočnenia harmonizovaného európskeho systému riadenia letovej prevádzky. Je teda úzko spojená s úlohou technickej normalizácie zverenou zmluvnými stranami Eurocontrolu v rámci spolupráce medzi štátmi, ktorej cieľom je zachovanie a rozvoj bezpečnosti letovej prevádzky, takže sa spája s výkonom výsad verejnej moci.

77 Súd prvého stupňa teda o tom, že činnosť v oblasti pomoci vnútroštátnym správnym orgánom je oddeliteľná od úloh riadenia vzdušného priestoru a rozvoja letovej bezpečnosti prostredníctvom Eurocontrolu, rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia, pričom sa domnieval, že vzťah medzi uvedenou činnosťou v oblasti pomoci a bezpečnosťou letovej prevádzky je nepriamy, a to z toho dôvodu, že pomoc, ktorú ponúka Eurocontrol, zahŕňa len technické špecifikácie v rámci

vykonávania konaní v oblasti verejného obstarávania, a má teda dopad na bezpečnosť letovej prevádzky len prostredníctvom týchto konaní.

78 Iné v tejto súvislosti uvedené odôvodnenia napadnutého rozsudku, podľa ktorého Eurocontrol ponúka svoju pomoc vnútroštátnym správnym orgánom len na ich žiadosť a že preto vôbec nejde o činnosť, ktorá by bola podstatná či nevyhnutná na zaručenie bezpečnosti letovej prevádzky, nemôžu preukázať, že predmetná činnosť sa nespája s výkonom výsad verejnej moci.

79 Skutočnosť, že pomoc Eurocontrolu sa ponúka len ako možnosť a že túto možnosť využili len niektoré členské štáty, totiž neumožňuje takéto spojenie vylúčiť ani nemení povahu tejto činnosti. Navyše spojenie s výkonom výsad verejnej moci nevyžaduje, aby bola predmetná činnosť podstatná či nevyhnutná na zabezpečenie bezpečnosti letovej prevádzky, keďže podstatné je to, že sa spája so zachovaním a rozvojom bezpečnosti letovej prevádzky, ktoré predstavujú výsady verejnej moci.

80 Zo všetkých vyššie uvedených úvah vyplýva, že Súd prvého stupňa sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že kvalifikoval činnosť Eurocontrolu v oblasti pomoci vnútroštátnym správnym orgánom ako hospodársku činnosť a že v dôsledku toho sa na základe nesprávnych právnych dôvodov domnieval, že Eurocontrol bol pri výkone vedenej činnosti podnikom v zmysle článku 82 ES. V dôsledku toho Súd prvého stupňa v tomto rozsahu nesprávne vyhovel prvému žalobnému dôvodu, ktorý uviedla žalobkyňa, založenom na zjavne nesprávnom posúdení, pokiaľ ide o uplatniteľnosť článku 82 ES na Eurocontrol.

81 Je potrebné pripomenúť, že ak odôvodnenie rozsudku Súdu prvého stupňa vykazuje porušenie práva Spoločenstva, ale jeho výroková časť sa napriek tomu javí ako dôvodná z iných právnych dôvodov, musí byť odvolanie zamietnuté (pozri rozsudky z 9. júna 1992, Lestelle/Komisia, C-30/91 P, Zb. s. I-3755, bod 28; z 13. júla 2000, Salzgitter/Komisia, C-210/98 P, Zb. s. I-5843, bod 58, ako aj z 10. decembra 2002, Komisia/Camar a Tico, C-312/00 P, Zb. s. I-11355, bod 57).

82 V prejednávanej veci z dôvodov uvedených v bodoch 72 až 79 tohto rozsudku vyplýva, že činnosť Eurocontrolu v oblasti pomoci vnútroštátnym správnym orgánom sa spája s výkonom výsad verejnej moci a že v každom prípade nemá sama osebe hospodársku povahu, takže táto organizácia nie je pri výkone tejto činnosti podnikom v zmysle článku 82 ES. Sporné rozhodnutie teda nie je v tejto súvislosti postihnuté žiadnou vadou.

83 Z toho vyplýva, že výrok napadnutého rozsudku, ktorý žalobu zamieta, je naďalej právne dôvodný, a teda že nesprávne právne posúdenie, ku ktorému došlo v odôvodnení napadnutého rozsudku, nemá za následok jeho neplatnosť.

84 Pokiaľ ide o päť dôvodov, ktoré uvádza Selex, je potrebné konštatovať, že sa týkajú dôvodov napadnutého rozsudku, pre ktoré Súd prvého stupňa po tom, ako sa domnieval, že činnosť v oblasti pomoci vnútroštátnym orgánom je hospodárskou činnosťou a že v dôsledku toho je Eurocontrol pri jej výkone podnikom v zmysle článku 82 ES, zamietol druhý dôvod, ktorý uviedla žalobkyňa na podporu svojej žaloby, založený na zjavne nesprávnom posúdení, ktorého sa dopustila Komisia, pokiaľ ide existenciu porušenia článku 82 ES.

85 Z vyššie uvedených dôvodov je však zrejmé, že keďže Eurocontrol nebol pri výkone svojej činnosti v oblasti pomoci vnútroštátnym správnym orgánom podnikom v zmysle článku 82 ES, tento článok nie je uplatniteľný na uvedenú činnosť. Päť dôvodov, ktoré uvádza Selex a ktoré kritizujú dôvody napadnutého rozsudku a týkajú sa údajného porušenia článku 82 ES, je teda potrebné zamietnuť ako nedôvodné.

2. O dôvodoch týkajúcich sa uplatniteľnosti článku 82 ES na činnosť v oblasti technickej normalizácie

86 Selex, pokiaľ ide o činnosť v oblasti technickej normalizácie, ktorú vykonáva Eurocontrol, uvádza štyri dôvody na podporu svojho odvolania založené na skreslení obsahu sporného rozhodnutia, prijatí pojmu hospodárska činnosť v rozpore s pojmom vyplývajúcim z judikatúry Spoločenstva, nesprávnom uplatnení judikatúry v oblasti sociálnych dávok a porušení povinnosti uviesť dostatočné odôvodnenie. Keďže sa Komisia domnieva, že rozdelenie uvedené v napadnutom rozsudku medzi činnosťou v oblasti prijímania technických noriem, ktorá patrí medzi úlohy riadenia leteckého priestoru a rozvojom letovej bezpečnosti je nesprávne, ktoré nepatrí medzi tieto úlohy, Komisia v tejto časti navrhuje náhradu dôvodov a v zostávajúcej časti navrhuje zamietnutie dôvodov odvolania.

87 Je potrebné konštatovať, že existencia takéhoto nesprávneho právneho posúdenia by spôsobila bezpredmetnosť samotného predpokladu, na ktorom sa zakladajú úvahy napadnutého rozsudku, uvedené v rámci dôvodu založeného na prijatí pojmu hospodárska činnosť nezlúčiteľného s pojmom vyplývajúcim z judikatúry Spoločenstva. V takom prípade by uvedené úvahy nemali žiadne opodstatnenie a tento dôvod by tak bol bezpredmetný.

88 Za týchto podmienok a ako sa uvádza v bode 68 tohto rozsudku, Súdny dvor nemôže rozhodnúť o vyššie uvedenom dôvode tak, že by odhliadol od prípadnej nesprávnosti odôvodnenia, v rámci ktorého Súd prvého stupňa uviedol, že na rozdiel od činnosti prijatia technických noriem činnosť prípravy a vypracovania takýchto noriem bola oddeliteľná od úlohy riadenia letového priestoru a rozvoja leteckej bezpečnosti.

89 V tejto súvislosti Súd prvého stupňa, aby vykonal kritizované rozlíšenie, najprv uviedol v bode 59 napadnutého rozsudku, že prijímanie radou Eurocontrolu noriem stanovených výkonným orgánom tejto organizácie patrí do legislatívnej oblasti,

uvedená rada zložená z riaditeľov správ civilného letectva každého z členských štátov organizácie, splnomocnených ich jednotlivými štátmi na prijatie technických špecifikácií, ktoré budú záväzné vo všetkých týchto štátoch. Táto činnosť priamo patrí podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku do výkonu právomocí verejnej moci zo strany týchto štátov, pričom úloha Eurocontrolu sa združuje aj s úlohou ministerstva, ktoré na vnútroštátnej úrovni pripravuje legislatívne a normatívne opatrenia, ktoré sú následne prijaté vládou. Ide teda o činnosť, ktorá patrí medzi verejnoprávne úlohy Eurocontrolu.

90 Súd prvého stupňa ďalej uviedol v bode 60 napadnutého rozsudku, že činnosť prípravy a vypracovania technických noriem Eurocontrolom bola oddeliteľná od jeho úlohy riadenia letového priestoru a rozvoja leteckej bezpečnosti. Na odôvodnenie tohto posúdenia uviedol, že tvrdenia uvádzané Komisiou s cieľom preukázať, že normalizačná činnosť Eurocontrolu sa viaže na úlohu poskytovania verejných služieb touto organizáciou, v skutočnosti odkazujú len na prijatie týchto noriem, a nie na ich vypracovanie, pričom z nutnosti prijatia noriem na medzinárodnej úrovni nevyhnutne nevyplýva, aby subjektom, ktorý vyhotovuje tieto normy, bol ten istý subjekt, ktorý ich následne prijíma.

91 V každom prípade je potrebné uviesť, že článok 2 ods. 1 písm. f) dohovoru o bezpečnosti letovej prevádzky stanovuje, že Eurocontrol je poverený prípravou, prijímaním a skúmaním spoločných štandardov, špecifikácií a praktík pre systémy a služby riadenia letovej prevádzky. Je preto potrebné skonštatovať, že zmluvné štáty zverili Eurocontrolu tak prípravu a vypracovanie štandardov, ako aj ich prijatie bez toho, aby boli tieto funkcie rozdelené.

92 Okrem toho príprava a vypracovanie technických noriem sú priamou súčasťou realizácie cieľa Eurocontrolu, definovaného v článku 1 dohovoru o bezpečnosti letovej prevádzky a pripomenutého v bode 73 tohto rozsudku, ktorým je dosiahnutie harmonizácie a integrácie v záujme vytvorenia jednotného európskeho systému riadenia letovej prevádzky. Patria do úlohy technickej normalizácie zverenej Eurocontrolu zmluvnými stranami v rámci spolupráce medzi štátmi, ktorej cieľom je zachovanie a rozvoj bezpečnosti letovej prevádzky, ktoré predstavujú výsady verejnej moci.

93 Z toho vyplýva, že v napadnutom rozsudku došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu, pokiaľ ide o to, že činnosť prípravy alebo vypracovania technických noriem Eurocontrolom môže byť oddeliteľná od úlohy riadenia letového priestoru a rozvoja leteckej bezpečnosti. Tento omyl však nemá vplyv na záver Súdu prvého stupňa, založený na iných dôvodoch, podľa ktorého sa Komisia nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keď dospela k záveru, že činnosti technickej normalizácie Eurocontrolu nie sú hospodárskymi činnosťami, a teda že pravidlá hospodárskej súťaže uvedené v Zmluve sa na ne neuplatňujú. Je potrebné teda ešte konštatovať, že nesprávne právne posúdenie, ku ktorému došlo v odôvodnení napadnutého rozsudku nespôsobuje jeho neplatnosť.

a) O žalobnom dôvode založenom na definovaní pojmu hospodárska činnosť nezlučiteľným s pojmom vyplývajúcim z judikatúry Spoločenstva

94 Selex tvrdí, na podporu tohto dôvodu, že posúdenie Súdu prvého stupňa, podľa ktorého sa nepreukázala existencia trhu služieb technickej normalizácie nemá žiadny vzťah s posúdením hospodárskej povahy tejto činnosti a nie je presné, keďže definícia predmetného trhu ňou navrhovaná bola uznaná Komisiou v spornom rozhodnutí. Tvrdí, že na rozdiel od posúdenia Súdu prvého stupňa Eurocontrol riadne ponúka štátom autonómnu službu, pozostávajúcu z prípravy technických noriem. V každom prípade okolnosť, že predmetná činnosť nevedie k ponuke tovarov alebo služieb na danom trhu nie je relevantná vo vzťahu k judikatúre a praxi Komisie. Rozhodujúce je, či túto činnosť možno z hľadiska jej podstaty a objektívne považovať za hospodársku činnosť.

95 Okrem toho dôvody uvedené v bode 61 napadnutého rozsudku, v ktorom Súd prvého stupňa neuznal hospodársku povahu činnosti prípravy noriem z dôvodu, že tieto normy potom prijíma rada Eurocontrolu, sú v rozpore s tými, ktoré sú uvedené v bodoch 59 a 60 tohto rozsudku, v ktorom Súd prvého stupňa odlíšil prípravu technických noriem od ich prijímania.

96 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že vyplýva z dôvodov uvedených v bodoch 91 a 92 tohto rozsudku, že činnosť v oblasti technickej normalizácie Eurocontrolu ako celok spája s výkonom výsad verejnej moci a v dôsledku toho nemá hospodársku povahu.

97 Z toho vyplýva, že tento dôvod, ktorým Selex kritizuje dôvody napadnutého rozsudku, ktoré viedli Súd prvého stupňa k záveru, že žalobkyňa nepreukázala, že činnosť v oblasti technickej normalizácie spočíva v ponúkaní tovarov alebo služieb na danom trhu, je bezpredmetný.

b) O žalobnom dôvode založenom na skreslení obsahu sporného rozhodnutia

98 Selex tvrdí v tomto dôvode, že Súd prvého stupňa tým, že uviedol v bodoch 15 a 48 napadnutého rozsudku, že sporné rozhodnutie spočíva na dvojnásobnom konštatovaní, že Eurocontrol nie je podnikom a že v každom prípade spochybnené správanie nebolo v rozpore s článkom 82 ES, skreslil obsah uvedeného rozhodnutia, ktoré je založené výlučne na posúdení hospodárskej povahy posudzovanej činnosti a neobsahuje žiadne posúdenie týkajúce sa existencie zneužitia dominantného postavenia. Súd prvého stupňa v skutočnosti reprodukoval štýl formulácie použitý Komisiou bez toho, aby preskúmal, či bolo poskytnuté odôvodnenie, hoci aj minimálne, a nahradil svoje vlastné odôvodnenie odôvodnením, ktoré v skutočnosti vyvinula Komisia.

99 V tejto súvislosti stačí konštatovať, že tento dôvod je neúčinný, keďže Súd prvého stupňa zamietol žalobu z dôvodu, že pravidlá hospodárskej súťaže Zmluvy sa nevzťahujú na činnosť Eurocontrolu v oblasti technickej normalizácie a preto neskúmal druhý dôvod uvedený žalobkyňou, založený na zjavne nesprávnom posúdení, pokiaľ ide o existenciu porušenia článku 82 ES zo strany Eurocontrolu.

100 V dôsledku toho je potrebné tento dôvod zamietnuť.

c) O žalobnom dôvode založenom na nesprávnom uplatnení judikatúry Spoločenstva v oblasti sociálnych dávok

101 Selex v tomto dôvode tvrdí, že Súd prvého stupňa nesprávne zamietol jej argumentáciu, podľa ktorej odôvodnenie sledované v už citovanom rozsudku FENIN/Komisia nie je možné prebrať v tejto veci, v ktorej sa v predmetnej činnosti nevyskytuje žiadny element solidarity. Z judikatúry však vyplýva, že tento element je v závislosti od svojho významu rozhodujúci pre potvrdenie alebo vyvrátenie toho, že predmetná činnosť je činnosťou podniku.

102 Na jednej strane však Súd prvého stupňa bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia uviedol v bode 65 napadnutého rozsudku, odkazujúc na už citovaný rozsudok FENIN/Komisia, že na účely posúdenia, či činnosť má alebo nemá hospodársku povahu nie je potrebné oddeliť činnosť nákupu tovaru od jeho neskoršieho použitia a že existencia alebo neexistencia hospodárskej povahy neskoršieho použitia tovaru nevyhnutne určuje povahu nákupnej činnosti (pozri rozsudok z 11. júla 2006, FENIN/Komisia, C-205/03 P, Zb. s. I-6295, bod 26). Súd prvého stupňa z toho správne vyvodil v prejednávanej veci dôsledok, že z neexistencie hospodárskej povahy činnosti v oblasti technickej normalizácie vyplýva neexistencia hospodárskej povahy obstarávania prototypov v rámci tejto normalizácie.

103 Na druhej strane bolo tiež oprávnene v napadnutom rozsudku odmietnuté tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého toto odôvodnenie nemožno prebrať v prejednávanej veci. To isté odôvodnenie môže totiž zjavne byť uplatnené na iné činnosti ako tie, ktoré majú sociálnu povahu alebo sú založené na solidarite, pričom tieto skutočnosti nepredstavujú podmienku toho, že nejde o hospodársku činnosť, ale sú len skutočnosťami, ktoré je potrebné vziať prípadne do úvahy na kvalifikáciu činnosti v súlade s judikatúrou pripomenutou v bodoch 69 a 70 tohto rozsudku.

104 Z toho vyplýva, že tento dôvod je potrebné zamietnuť.

d) O žalobnom dôvode založenom na porušení povinnosti uviesť dostatočné odôvodnenie

105 Selex vytýka, že napadnutý rozsudok nie je dostatočne odôvodnený, pokiaľ ide o body 59 až 62, čo sa týka určenia trhu normalizácie. Tvrdí, že napriek existencii definície predmetného trhu navrhnutej ňou samou a nepopieranej Komisiou v spornom rozhodnutí Súd prvého stupňa sa odchýlil od tejto definície bez toho, aby poskytol tvrdenia argumenty na podporu svojho odlišného posúdenia a bez toho, aby odkázal na technické a právne skutočnosti uvádzané účastníkmi konania.

106 V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Selex, sa Komisia v spornom rozhodnutí nijako nevyslovila k definícii relevantného trhu, ale, ako následne takisto uviedla na Súde prvého stupňa, domnievala sa, že, činnosť v oblasti technickej normalizácie nemá hospodársku povahu. Súd prvého stupňa dospel k rovnakému záveru v bodoch 59 až 62 napadnutého rozsudku, pričom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k tomu, že žalobkyňa nepreukázala, že činnosť v oblasti technickej normalizácie spočíva v ponuke výrobkov a služieb na danom trhu.

107 Súd prvého stupňa k svojmu záveru pripojil dostatočné odôvodnenie, ktoré účastníkom konania umožňuje oboznámiť sa s dôvodmi a Súdnemu dvoru vykonávať jeho preskúmanie, pričom nie je potrebné zohľadniť všetky technické poznatky a tvrdenia účastníkov konania, z čoho vyplýva, že tento dôvod je potrebné zamietnuť.

3. O dôvodoch týkajúcich sa uplatniteľnosti článku 82 ES na činnosť v oblasti výskumu a rozvoja

108 Pokiaľ ide o činnosť v oblasti výskumu a rozvoja, ktorú vykonáva Eurocontrol, Selex uviedla na podporu svojho odvolania tri dôvody založené na skreslení obsahu sporného rozhodnutia, prijatí pojmu hospodárska činnosť nezlučiteľného s pojmom vyplývajúcim z judikatúry Spoločenstva a skreslení dôkazov, ktoré žalobkyňa predložila, týkajúcich sa hospodárskej povahy správy režimu práv duševného vlastníctva.

a) O žalobnom dôvode založenom na skreslení obsahu sporného rozhodnutia

109 Selex týmto dôvodom tvrdí, že napadnutý rozsudok obsahuje zjavné skreslenie obsahu sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom sa v ňom uvádza, že tvrdenie, podľa ktorého Komisia nespochybnila hospodársku povahu činnosti v oblasti obstarávania prototypov a správy práv duševného vlastníctva, nemá v uvedenom rozhodnutí nijakú oporu, zatiaľ čo už zo samotného znenia tohto rozhodnutia vyplýva, že Komisia tento bod nikdy nespochybnila, ale že spochybnila len existenciu zneužitia dominantného postavenia. Súd prvého stupňa preto spornému rozhodnutiu priznal obsah, ktorý mu neprináleží a odôvodnenie uvedeného rozhodnutia nahradil vlastným odôvodnením.

110 V tejto súvislosti stačí uviesť, že tento dôvod je nedôvodný, keďže Komisia v bodoch 28 a 29 sporného rozhodnutia výslovne uviedla, že sa domnieva, že činnosti Eurocontrolu, ktoré sú predmetom sťažnosti, nemajú hospodársku povahu. Toto posúdenie vyplýva aj z bodu 32 sporného rozhodnutia, ktorý sa týka správy práv duševného vlastníctva.

111 Za predpokladu, že sa tento dôvod v skutočnosti týka nedostatku odôvodnenia sporného rozhodnutia, ako uvádza Komisia, je neprípustný z dôvodu, že bol prvýkrát uvedený v štádiu odvolacieho konania.

112 V dôsledku toho je potrebné tento dôvod zamietnuť.

b) O žalobnom dôvode založenom na prijatí pojmu hospodárska činnosť nezlúčiteľného s pojmom vyplývajúcim z judikatúry Spoločenstva

113 Týmto dôvodom Selex najprv kritizuje tvrdenia uvedené v bode 76 napadnutého rozsudku, podľa ktorých je obstarávanie prototypov vedľajšou činnosťou ich vývoja vykonávaného tretími osobami. Zdôrazňuje, že predmetná činnosť je naozaj činnosťou v oblasti obstarávania prototypov, ktorá predchádza definíciu technických špecifikácií, a že je teda nepodstatné, že vývoj týchto prototypov vykonávajú tretie osoby.

114 V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že Súd prvého stupňa o tom, že sa Komisia nedopustila zjavne nesprávneho posúdenia, domnievajúc sa, že činnosť v oblasti výskumu a rozvoja financovaná Eurocontrolom nie je hospodárskou činnosťou a že súťažné pravidlá sa na neho neuplatňujú, nerozhodol na základe tohto posledného uvedeného dôvodu. Z bodu 75 napadnutého rozsudku totiž vyplýva, že Súd prvého stupňa zastával názor, že obstarávanie prototypov vykonávané v rámci tejto činnosti a správa práv duševného vlastníctva tejto činnosti nedávajú hospodársku povahu, pretože uvedené obstarávanie v sebe nezahŕňa ponuku výrobkov alebo služieb na danom trhu. Takáto analýza je okrem toho z dôvodov uvedených v bode 102 tohto rozsudku zbavená nesprávneho právneho posúdenia.

115 Selex ďalej napadnutému rozsudku vytýka, že v jeho bode 77 sa uvádza, že nadobudnutie práv duševného vlastníctva nie je určené k ich obchodnému využitiu a že licencie boli udelené bezodplatne. Tieto tvrdenia, ak sú presné, sú v rozpore s judikatúrou, podľa ktorej skutočnosť, že subjekt nesleduje cieľ dosiahnutia zisku, nie je relevantným prvkom pre jeho kvalifikáciu resp. nekvalifikáciu ako podniku.

116 Na rozdiel od toho, čo sa tvrdí, z judikatúry vyplýva, že neexistencia cieľa dosiahnutia zisku síce je relevantným kritériom na účely posúdenia toho, či činnosť má resp. nemá hospodársku povahu, nie je však dostatočným kritériom (pozri najmä v tomto zmysle rozsudky zo 16. novembra 1995, Fédération française des sociétés d'assurance a i., C-244/94, Zb. s. I-4013, bod 21; z 21. septembra 1999, Albany, C-67/96, Zb. s. I-5751, bod 85, ako aj z 23. marca 2006, Enirisorse, C-237/04, Zb. s. I-2843, bod 31).

117 Súd prvého stupňa sa teda nedopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď po tom, ako pripomenul, že v rámci skúmania hospodárskej povahy určitej činnosti je kritérium neexistencie odplaty iste len jedným z mnohých ukazovateľov a samo osebe nevylučuje jej hospodársku povahu, zohľadnil skutočnosť, že Eurocontrol udeľoval licencie na prototypy bezodplatne, ako dôkaz o nehospodárskej povahe činnosti v oblasti správy práv duševného vlastníctva, ktorý patrí k ostatným ukazovateľom.

118 Napokon podľa Selex je v rozpore s judikatúrou aj tvrdenie uvedené v bode 77 napadnutého rozsudku, podľa ktorého je správa práv duševného vlastníctva vedľajšia činnosť k podpore technického vývoja, patriaca do rámca všeobecného cieľa úlohy Eurocontrolu, ktorá nie je uskutočňovaná vo vlastnom záujme organizácie, ktorý by bol oddeliteľný od uvedeného cieľa, čo vylučuje hospodársku povahu danej činnosti. Selex tvrdí, že jednak s odkazom na už citovaný rozsudok Enirisorse už bolo rozhodnuté, že úloha vývoja nových technológií môže mať hospodársku povahu a jednak s odkazom na tento rozsudok a rozsudok z 25. októbra 2001, Ambulanz Glöckner (C-475/99, Zb. s. I-8089, bod 21), že okolnosť, že prevádzkovateľ má povinnosti verejnej služby, nemôže brániť tomu, aby bola predmetná činnosť považovaná za hospodársku činnosť.

119 V tomto bode je potrebné poznamenať, že kritizované odôvodnenie napadnutého rozsudku nijako nevylučuje, aby činnosť v oblasti technologického rozvoja mohla mať hospodársku povaha, ani nevylučuje, aby subjekt, ktorý má povinnosti verejnej služby, mohol vykonávať činnosť majúcu takúto povahu. Súd prvého stupňa iba posúdil skutočnosti vlastné prejednávanej veci a bez toho, aby sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia alebo rozhodol v rozpore s uvádzanou judikatúrou, vyvodil z bezodplatnej povahy činnosti v oblasti správy práv duševného vlastníctva a z cieľa všeobecného záujmu, ktorého sledovanie je výlučnou úlohou Eurocontrolu, do ktorého

táto činnosť patrí ako vedľajšia činnosť vo vzťahu k podpore technického vývoja, že uvedená činnosť nemá hospodársku povahu.

120 Keďže žiadne z uvedených tvrdení nie je dôvodné, je potrebné zamietnuť aj tento dôvod.

c) O dôvode založenom na skreslení dôkazov, ktoré predložila žalobkyňa, týkajúcich sa hospodárskej povahy správy režimu práv duševného vlastníctva

121 Selex týmto dôvodom Súdu prvého stupňa vytýka, že v bode 79 napadnutého rozsudku skreslil jej slová prednesené na pojednávaní týkajúce sa odmeny Eurocontrolu, keďže uviedol, že tieto slová sa opierajú o interný dokument Eurocontrolu s názvom „ARTAS Intellectual Property Rights and Industrial Policy“ ((Práva duševného vlastníctva a hospodárska politika v rámci systému ARTAS) z 23. apríla 1997 a majú preukázať, že Eurocontrol poberal za správu licencií obmenu. Žalobkyňa v skutočnosti uvedený dokument vo svojej žalobe uviedla len za zdôraznenie rozličnosti úloh, ktoré má Eurocontrol a existujúceho rozporu medzi systémom správy práv duševného vlastníctva, ktorý vyvinul Eurocontrol a obsahom uvedeného dokumentu. Žalobkyňa naproti tomu na pojednávaní poukázala na posledné verejné znenie tohto dokumentu s názvom „ARTAS Industrial Policy“ (Hospodárska politika ARTAS) len na zdôraznenie toho, že hospodárska povaha predmetnej činnosti sa stala zjavnou. Súd prvého stupňa tak žalobe priznal obsah, ktorý nemala.

122 V tejto súvislosti stačí uviesť, že hoci Súd prvého stupňa rozumel tomu, že tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého licencie udeľované Eurocontrolom nie sú bezodplatné, sa zakladá na dokumente uvedenom v žalobe, a nie na dokumente, ktorý bol prvýkrát uvedený na pojednávaní, uvedené nijako nespochybňuje posúdenie, ktoré tento súd vykonal o bezodplatnej povahe uvedených licencií, ani v konečnom dôsledku záver, ku ktorému dospel na základe preskúmania všetkých skutočností týkajúcich sa činnosti v oblasti výskumu a rozvoja.

123 Tento dôvod je teda potrebné zamietnuť.

124 V dôsledku všetkých vyššie uvedených úvah je odvolanie potrebné zamietnuť.

V — O trovách

125 Podľa článku 69 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora uplatniteľného na konanie o odvolaní na základe článku 118 toho istého rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Selex nemala vo svojom odvolaní úspech, znáša vlastné trovy konania a trovy konania vynaložených Komisiou v súlade s jej návrhom.

126 Podľa článku 69 ods. 2 toho istého rokovacieho poriadku uplatniteľného na konanie o odvolaní môže Súdny dvor rozdeliť náhradu trov konania medzi účastníkov konania alebo rozhodnúť tak, že každý z účastníkov konania znáša svoje vlastné trovy konania, ak účastníci konania nemali úspech len v jednej časti predmetu konania alebo vo viacerých častiach predmetu konania. Súdny dvor v prejednávanej veci rozhodol, že Selex znáša polovicu trov konania vynaložených Eurocontrolom a Eurocontrol teda znáša polovicu vlastných trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. Odvolanie sa zamieta.

2. SELEX Sistemi Integrati SpA znáša okrem svojich vlastných trov konania trovy konania vynaložené Komisiou Európskych spoločenstiev a polovicu trov konania vynaložených Európskou organizáciou pre bezpečnosť letovej prevádzky (Eurocontrol).

3. Európska organizácia pre bezpečnosť letovej prevádzky znáša polovicu trov konania, ktoré vynaložila.

Podpisy